

Marinen, udgiver man omtrent det halve. Jeg nævner dette til Sammenligning. Dette Spørgsmaal har jo været fremdraget Gang efter Gang her i Tinget, men det er aldrig lykkedes at faa Udgiften nedsat. Jeg vil imidlertid haabe, at Finansudvalget i Aar vil have sin Opmærksomhed henvendt herpaa, og ved et Samraad med den højtærede Minister tage under Overvejelse, om det dog ikke kunde lykkes at faa denne Undervisning gjort *noget* billigere. Den er, som sagt, urimelig dyr i Øjeblikket.

Jeg har nu omtalt adskillige Enkeltheder vedrørende det foreliggende Finanslovsforslag. Naar jeg ser paa Forslaget i sin Helhed, bærer det Præget af at være en Klasseslov, en Lov, der fortrinsvis lægger sine Byrder paa den ubemidlede Del af Befolkningen, paa Underklasserne, og fortrinsvis giver sine Goder til Overklasserne i vort Samfund. At faa dette grimme Klassepræg udvisket skal være en af Socialdemokratiets Bestræbelser ved den forestaaende Finanslovbehandling. I selve sit Anlæg og i sin Karakter forekommer Finanslovsforslaget mig at være baade krigersk og udfordrende. De militære Krav ere skruede op og indeholde i sig et helt Arsenal af Konfliktstof. Desuagtet ville vi naturligvis gaa med til Behandlingen af det forelagte Forslag. Socialdemokratiet fra sin Side skal være villigt til at gaa med til en Forhandling med den højtærede Regering og de forskellige Partier om det foreliggende Forslag. Men naar vi gaa til denne Behandling, er det ikke med nogen stor Lyst, heller ikke med Tryghed og Tillid, det er tværtimod med en høj Grad af Tvivl og Mistillid til det Resultat, der kan komme ud deraf. Den nuværende højtærede Chef for Regeringen er nemlig Gang efter Gang bleven afæsket en Erklæring om, hvorvidt han vilde love ikke at benytte Provisorier som Kampmiddel over for Folketinget, men det har ikke været muligt at faa et saadant Løfte fra Regeringens højtærede Chef. Derfor staa vi med Tvivl og Mistillid, thi vi vide jo ikke, hvilket Øjeblik vi sendes hjem. En saadan Opløsning kan ske naar som helst, og vort Arbejde kan standses i hvilket som helst Øjeblik. Imidlertid vil jeg haabe, i hvad der end maatte komme ud af det hele, at Folketinget over for dette udfordrende Finanslovsforslag, der er forelagt os, maa staa enigt og samlet i at hævde Folkets grundlovmæssige Bevilningsret.

Scavenius: Jeg skulde næsten tro, at det ærede Medlem, som nu satte sig,

staaar ret ene her i Tinget, i alt Fald ene med sine nærmeste Meningsfæller, om at kalde denne Finanslov for en udfordrende Finanslov. Jeg har heller ikke hørt en saadan Betegnelse fra nogen af de andre Ordførere for de respektive Partier, der hidtil have haft Ordet, og jeg tror, det vil være vanskeligt at give denne Betegnelse nogen som helst virkelig Begrundelse. Men et have de forskellige ærede Ordførere været enige om, nemlig at betegne den Status, som foreligger ved denne Finanslov, som en i det hele tilfredsstillende og god. Der har vel været nogle Nuancer inden for disse Betragtninger. Nogle have fundet Status mere rosenrød end andre, men gennemgaaende har man været enig om at betragte Status som god, og den Forskel, der har været i Betragtningerne, hidrører vel nærmest fra, hvor højt eller hvor lavt man skulde sætte de Aktiver, som Staten har erhvervet i de senere Aar i de ny Jærnbaner. Det kan der vel være noget forskellige Meninger om. En Del af dem har vist ikke nogen stor rentebærende Værdi, men nogle af dem maa dog ogsaa tages med i Betragtning, saaledes som det blev nævnt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), der vel i det hele saa mest nøgtern paa den finansielle Status, om end ogsaa han erkendte, at den var fuldt ud tilfredsstillende.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) vare enige om — hvad der allerede er sket ved flere tidligere Finanslovbehandlinger — at kritisere Posteringerne, navnlig Posteringen paa § 27, og kritisere, at der var opført adskillige Udgifter, som ikke burde være opførte der, fordi de i Virkeligheden ikke betyde nogen Erhvervelse af Formue, idet disse Forbedringer af Banerne ikke kunne betragtes anderledes end som aarlig løbende Udgifter. Derom maa vistnok alle være enige. Jeg kan ikke se, hvorfor man, naar man har en god Status, skal bære sig ad, som en privat Mand, der har en daarlig Status, bærer sig ad, maaske for at narre sig selv, men særlig andre, idet han opfører sig som Formueerhvervelse. Det turde derfor maaske alle være enige om, at det vilde være heldigt, om man kom bort herfra.

Derimod kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem, som plejer at være Ordfører for Finansloven her i Salen, det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), naar han i sin Motivering for, at dette Finanslovsforslag burde have til